

Ще окъате за основанията ъна Киръ-аресетъ :

Наистина тѣ сѣ поразени.

(8) Защото ъниятъ на Есевонъ сѣ привѣдилъ :

„Лозата на Севма, господаритѣ на народитѣ стропиха избранитѣ ѣ садения,

Коиго стигаха до Язиръ и се извиаха по пустинята :

Вѣгъитѣ ѣ бѣха разпрострѣни прѣмънаваха морето.

(9) За то съ плачѣтъ на Язиръ ще оплача лозата на Севма :

Ще ти измокри съ слъзито си, Есевоне

и Елеало; иновато глѣда ѣшъ (3) Защото прѣстанъ възклициането на лѣнитѣ ти плодове и на жетвата ти.

(10) И чогъ се веселеното и радостята отъ плодоносното поле;

И въ дозната ти не ще да има вече пѣяния нито радостни класове :

Тѣви които тапчакъ виното не ще тапчатъ въ жлебоветѣ :

Азъ направихъ да прѣстане въсканцаненото на гроздоберѣтъ :

(11) За то очрѣвата ми ще възрѣнеатъ както китара за Моава,

И въгрѣшноститѣ ми за Киръ-аресетъ.

(12) И тогазъ ще се яви че Моавъ,

Утруденъ ъна трѣбшачата си, Ще вѣзве въ святилището си да се помоли;

Но нѣма да сполучи.

(13) Това е словото което откоди говори Господъ за Моава,

(14) А сега Господъ говори и рече :

Въ три години, както сѣ годинитъ на наемникъ,

Славата на Моава ще остане въ прѣврѣние

Съ всичкото му голѣмо множество; и

И остатъкътъ ще бѣде много малкъ и немощенъ.

ГЛАВА 17.

Пророчество за Дамаскъ : —

и 4 Цар. 3; 25

и Гл. 24; 7

и Ст. 9

и Иер. 48; 32

и Гл. 15; 4

и Гл. 24; 8

и Иер. 48; 38

и Гл. 15; 5

и Иер. 48; 36

и Гл. 15; 2

Ето, Дамаскъ не е вече градъ,

И ще бѣде грамада на развалини.

(2) Градоветѣ на Ароиръ се напуснаха :

Ще бѣдѣтъ за стадата :

Тѣ ще лѣжатъ, и бѣе ще има кой да ги плаши.

(3) И ще се махне отъ Ефрема крѣпостята,

И царството отъ Дамаскъ и отъ остатъкътъ на Сирия :

Тѣ ще станѣтъ като славата на Израилевитѣ синове,

Говори Господъ Саваотъ,

(4) И въ онзи день славата на Якова ще се смади;

И стѣлгината на плѣтѣта му ще похудѣе.

(5) И ще бѣде както когато жетварѣтъ събере житото,

И пожъне класоветѣ съ мишцата си;

И ще бѣде както събирающийъ класове въ долѣтъ на Рафаимъ,

(6) Но ще остане въ него пабирѣкъ,

Както въ отрѣсването на маслината, —

Дѣв три върна на върхѣтъ на по високиятѣ вѣтви,

Четири петъ на по дългитѣ и плодородни вѣтви,

Говори Господъ Израилевий Богъ,

(7) Въ онзи день человекъ ще погледне къмъ Създателя си,

И очитѣ му ще се възрѣтъ къмъ Святаго Израилева;

(8) И не ще погледне къмъ жертвеницитѣ,

дѣлото на рѣцѣтъ си,

Нито ще се взре на онова което направиха прѣститѣ му,

Нито на Ашеритѣ, нито на кумиритѣ на слънцето.

(9) Въ онзи день утвърденитѣ му градове

Ще бѣдѣтъ като оставенѣ хвръсти и вѣрхарѣ

Коиго се оставиха по причина на Израилевитѣ синове;

И ще бѣде заустѣние.

(10) Понеже сѣ забравилъ Бога на спасението си,

И не си поменѣлъ Канарата на силата си,

и Гл. 21; 16

и Иер. 49; 23

и Иер. 1; 3

и 4 Цар. 16; 9

и Иер. 7; 33

и Гл. 7; 16

и Гл. 10; 16

и Иер. 51; 33

и Гл. 24; 13

и Мих. 7; 7

и Псал. 68; 19